

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5To/47/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7915000051
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Homzová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7915000051.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Homzovej a sudcov JUDr. Anny Kohutovej a JUDr. Lenky Salokovej, v trestnej veci proti obžalovanému O. T., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. b) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. novembra 2015, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 20.8.2015, sp. zn. OT/16/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného O. T..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trebišov bol obžalovaný O. T. uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. b) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 5.2.2015 okolo 9,00 hod. pred vchodovými dverami obytného bloku na ul. U. č. XXXX/X v T. a po predchádzajúcom nedorozumení fyzicky napadol svoju manželku I. T., ako i svojho nevlastného syna S. D., ktorý jej pribehol na pomoc, pričom sa im obom opakovane, viackrát vyhrážal pobitím a polámaním, čím u nich vzbudil obavu, v dôsledku ktorej vec oznámili na polícii.

Za spáchanie vyššie uvedeného skutku bol obžalovanému uložený trest podľa § 360 ods.2, § 37 písm. m), §38 ods.4 Tr. zákona 20 (dvadsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.2 písm. a) Tr. zákona bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení obžalovaný odvolanie čo do výroku o vine aj treste. V písomných dôvodoch odvolania podaných prostredníctvom svojho obhajcu obžalovaný uvádza, že na základe vykonaného dokazovania nebolo jednoznačne preukázané, že sa obžalovaný dopustil skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a že vykonané dôkazy svedčia naopak v jeho prospech.

Ďalej obžalovaný v odvolaní uvádza, že mu bolo vznesené obvinenie na základe výpovede jeho manželky a nevlastného syna, pričom manželka následne svoje obviňujúce výroky zmenila a vysvetlila to tým, že bola na manžela nahnevaná. Poškodený S. D. v konaní pred súdom odmietol vypovedať z dôvodu, že je v podmienke a obáva sa toho, že ak by povedal pravdu, mohol by byť následne stíhaný pre krivé obvinenie. Obžalovaný poukazuje tiež na to, že v prospech obžalovaného vypovedali aj ďalší svedkovia, ktorí boli priamymi svedkami incidentu a to K. T., O. N. a C. J., je síce pravdou, že vyhrážky obžalovaného poškodeným po naložení do služobného vozidla počul jeden z policajtov, avšak takéto vyjadrenia považuje za nedôveryhodné. V dôvodoch odvolania odvolateľ poukazuje na existujúcu judikatúru, v zmysle ktorej pri posudzovaní vyhrážky je dôležité posúdiť, aké konkrétne vyhrážky páchatel použil, či naznačoval úmysel uskutočniť svoje hrozby, alebo nešlo iba o hrozby, ktoré neboli myslené vážne a išlo iba o silné slová. Podľa obžalovaného išlo medzi ním a poškodenou len o manželskú hádku, a nedošlo k spáchaniu žiadneho trestného činu a na základe uvedeného navrhol,

aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a aby bol obžalovaný v celom rozsahu spod obžaloby oslobodený.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa 371 ods.1 Tr. por. a zistil nasledovné:

Z predloženého trestného spisu odvolací súd zistil, že na hlavnom pojednávaní boli vykonané okresným súdom dôkazy v rozsahu potrebnom pre objasnenie veci a spravodlivé rozhodnutie súdu. Poškodená I. T. v prípravnom konaní podrobne popísala agresívne správanie obžalovaného a aj okolnosti, za akých k nemu došlo. Uviedla, že sa svojho manžela veľmi bojí, pretože ju v minulosti už viackrát napadol a zbil.

Poškodený S. D. v prípravnom konaní usvedčil obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti a popísal priebeh incidentu zhodne, ako jeho matka.

Obžalovaný k svojmu konaniu uviedol, že manželku len udrel po hlave, lebo ho provokovala, nevyhrážal sa im a ako svedka, ktorý to všetko mal vidieť a počuť uviedol O. N.. Tento svedok sa vyjadril, že síce počul vonku veľký krik a z otvoreného okna videl ako sa obžalovaný s manželkou hádajú, hneď zatvoril okno a ďalej sa do veci nestaral.

Svedkyne, ktoré podľa vyjadrenia obžalovaného v odvolaní vypovedali v jeho prospech a to K. T. a C. J., neboli prítomné bezprostredne pri hádke obžalovaného s poškodenou, K. T. počula hádku z okna, ale nerozumela slová, svedkyňa J. vyšla pred blok asi po dvoch minútach od začatia incidentu a žiadne útoky obžalovaného ani vyhrážky nevidela, čo však nevylučuje, že sa obžalovaný správal spôsobom uvedeným v skutkovej vete predtým, než svedkyňa prišla, naviac sa jedná o družku poškodeného S. D., ktorá bola navrhnutá za svedkyňu až v konaní pred súdom.

Svedkovia K. D. a W. J., príslušníci OO PZ po príchode na miesto incidentu zistili, že malo dôjsť k fyzickému útoku a vyhrážkam zo strany obžalovaného. Po naložení obžalovaného do služobného vozidla tento pred nimi vyslovil, že keď ho pustia, tak že ich pozabíja a keď nie on, tak jeho príbuzní a odvolací súd na rozdiel od obžalovaného, nevidí dôvod považovať výpovede príslušníkov polície za nedôveryhodné.

S prihliadnutím na dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní sa odvolací súd stotožňuje s rozhodnutím a dôvodmi, ktoré vo svojom rozhodnutí uvádza prvostupňový súd a zdôrazňuje, že je pravdou, že poškodená T. na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď zmenila.

Správne prvostupňový súd považoval zmenu jej výpovede za tendenčnú a účelovú a to s poukazom na to, že poškodená sa medzičasom už s obžalovaným zmierila a preto má snahu vyvinieť ho zo spáchaného skutku. Poškodená vo svojej výpovedi chronologicky popísala priebeh skutku a ani odvolací súd nemal dôvod o tejto výpovedi pochybovať, jej obava z obžalovaného je odôvodnená a to s poukazom najmä na trestnú minulosť obžalovaného. Okrem toho, že obžalovaný bol v minulosti 14-krát súdom odsúdený, sa opakovane dopúšťa priestupkov voči svojej manželke a poškodenému D..

Naviac, zo správ o objasňovaní priestupkov z januára 2015 je zrejme, že obžalovaný poškodenú pri hádke dňa 19.1.2015 udrel päťou do tváre a následne ju chytil pod krk a sotil, poškodenú mal obžalovaný napadnúť aj dňa 20.1.2015, kedy ju mal ťahať za vlasy, nadávať jej a udrieť ju zatvorenou päťou po tvári, chrbte a bruchu. Je teda zrejme, že obžalovaný má tendenciu správať sa voči poškodenej násilne a agresívne. O agresivite obžalovaného svedčí aj tá skutočnosť, že obžalovanému plynie skúšobná doba podmieneného odsúdenia za vyhrážanie príslušníkom mestskej polície.

Obžalovaný v odvolaní uvádza, že poškodený S. D. v konaní pred súdom odmietol vypovedať, aby si neprivodil trestné stíhanie tým, že povie pravdu. Toto tvrdenie je samo o sebe nelogické, nakoľko trestného činu krivého obvinenia sa dopustí ten, kto ako svedok v konaní pred súdom uvedie nepravdu, naopak, prvostupňový súd nemal dôvod pochybovať o výpovedi poškodeného z prípravného konania ktorá usvedčuje obžalovaného zo spáchania skutku a je v súlade s inými vykonanými dôkazmi.

Pokiaľ sa jedná o posúdenie, či vyhrážky obžalovaného mali takú intenzitu, že boli spôsobilé vyvolať u poškodených odôvodnenú obavu, prvostupňový správne skonštatoval, že mohli a to jednak s poukazom

na to, že sám obžalovaný sa priznal k tomu, že poškodenú udrel po hlave lebo ho provokovala a tiež vyššie uvedené priestupkové konania z ktorých je zrejmé, že obžalovaný svoje hrozby mohol myslieť vážne. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa vyhrážal poškodeným „zbitím“ a nie „zabitím“, bol v tomto zmysle upravený výrok v rozsudku na rozdiel od obžaloby, čo však nič nemení na právnej kvalifikácii skutku.

Vo vzťahu k výroku o treste obžalovaného odvolací súd zistil, že trest uložený obžalovanému vo výmere 20 mesiacov nepodmienečne pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia je správny a zákonný vzhľadom k okolnosti, že obžalovaný sa skutku dopustil počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia za iný trestný čin. Ani odvolací súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a pri prevahe priťažujúcich okolností za použitia § 38 ods.4 Tr. por. je uložený trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby primeraný okolnostiam spáchaného skutku a osobe páchatela.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.